

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/106/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221010085
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3221010085.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. X.X.XXXX v Topoľčanoch, trvalé bydlisko C. D. XXX/XX, E. F. E., trestne stíhaného pre pokračovací zločin pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí dňa 25.1.2024 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti rozsudku Okresného súdu Prievidza (pôvodne Okresného súdu Bánovce nad Bebravou) zo dňa 8.9.2022, sp. zn. 3T/23/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 8.9.2022, sp. zn. 3T/23/2021 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B. sa podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou Pv 356/20/3301-43 zo dňa 21.05.2021 pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

1. V presne nezistenom čase v mesiaci august až september roku 2016 v rodinnom dome v obci D. G. H. G. XX nútil poškodenú svoju družku I. I. aby v prípade, ak by jej dcéra C. I. vypovedala na polícii o jej sexuálnom zneužívaní zo strany obvineného, aby poškodená I. I. na polícii svedčila v prospech obvineného a dosvedčila, že majú krásny vzťah a obvinenie zo sexuálneho zneužívania je vymyslené, inak zničí poškodenú I. I., C. I. aj jej priateľa, v dôsledku čoho poškodená zo strachu o svoj život a zdravie a život a zdravie svojej dcéry C. I. až do 16.10.2020 nevypovedala o sexuálnom zneužívaní C. I. obvineným a zostala s ním žiť v družskom pomere,

2. V presne nezistenom čase v roku 2017 a na neznámom mieste v Bánovciach nad Bebravou nútil poškodenú svoju družku I. I., aby nevypovedala v prospech svojej dcéry C. I. proti obvinenému, pretože v opačnom prípade použije proti nej videá, kde poškodená súloží a uverejní jej nahé fotky, v dôsledku čoho poškodená zo strachu z ich zverejnenia obvineným až do 16.10.2020 nevypovedala o sexuálnom zneužívaní C. I. obvineným a zostala s ním žiť v družskom pomere,

3. V presne nezistenom čase v období rokov 2016 až 2019 na rôznych presne nezistených miestach v meste Bánovce nad Bebravou poškodenú svoju družku I. I. opakovane nútil, aby nevypovedala proti obvinenému v prospech svojej dcéry C. I., pretože v opačnom prípade sa dcére poškodenej - C. I. pomstí, ožobračí ju o rodinný dom, pričom nemá problém ani dať zabiť človeka, ktorý mu bude ničiť život a zničí aj poškodenú, v dôsledku čoho poškodená zo strachu o svoj život a zdravie a život a zdravie svojej dcéry C. I. až do 16.10.2020 nevypovedala o sexuálnom zneužívaní C. I. obvineným a zostala s ním žiť v družskom pomere,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný .

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor v zákonnej lehote odvolanie v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie dodatočne písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozhodnutia, vrátane argumentácie okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, a ďalej uviedol nasledovné:

„Stotožňujem sa s názor prvostupňového súdu, že vo veci existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si vzájomne odporujú, pričom ani verzia obžalovaného, ako ani verzia poškodenej nie je podporovaná žiadnym priamym dôkazom, nestotožňujem sa však so záverom, že v konaní nebolo spáchanie skutku preukázané.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí poukazuje najmä na zníženú špecifickú vierohodnosť poškodenej a jej sklony k fabulácii konštatované znalcom z odvetvia psychológie PhDr. Andreja Benkoviča v znaleckom posudku č. 3/2021.

Znalec H. E. už priamo v písomnom znaleckom posudku konštatoval zachovanie všeobecne psychologickéj vierohodnosti poškodenej a zníženie jej špecifickej psychologickéj vierohodnosti, na ktorých záveroch zotrval aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní, kde okrem iného uviedol aj to, že hoci poškodená subjektívne zmieňovala rôzne zmeny, ku ktorým došlo v jej živote v dôsledku konania obžalovaného, tieto zmeny neboli znalcom objektívne zistené v priebehu jej znaleckého skúmania, a teda poškodená neprejavovala zmeny v psychickom prežívaní, na základe čoho sa znalcovi javilo“, že sa v danom prípade jedná skôr o fabuláciu zo strany poškodenej?

Okrem samotnej skutočnosti, že psychológia nie je exaktná veda, ktorá by svoje závery dokázala presne kvantifikovať, poukazujem na význam pojmov všeobecná a špecifická psychologická vierohodnosť, ako základných pojmov používaných v tomto humanitnom vednom odbore.

Všeobecná psychologická vierohodnosť vo svojej podstate znamená, aké sú predpoklady konkrétnej osoby na to, aby vôbec dokázala vypovedať vo všeobecnosti, teda jej osobnosť, pamäť, inteligencia, prítomnosť či neprítomnosť patológie a ďalších znakov a faktorov u tej ktorej konkrétnej osoby. Špecifická vierohodnosť výpovede sa viaže ku konkrétnemu právne relevantnému obsahu a znamená mieru súladu výpovede osoby so skutočnosťou. Jej prvotným predpokladom je zachovanie všeobecnej vierohodnosti a následne ďalšie parciálne faktory, ako je obsahová zložitosť mnestického materiálu, motivačné faktory, situačné faktory a iné. Podstatnou je skutočnosť, že v prípade špecifickej vierohodnosti výpovede sa znalec z odboru psychológie nevyjadruje k otázke pravdivosti výpovede samotnej (pojem špecifická vierohodnosť resp. znížená špecifická vierohodnosť nie je obsahovo totožný pojem ako lož resp. klamstvo), nakoľko toto hodnotenie je v kompetencii súdov, ale vyjadruje sa len k vierohodnosti výpovede, a teda skôr k akejsi pravdepodobnosti resp. potenciálu, či skúmaná osoba má tendenciu vypovedať pravdivo alebo nie.

Taktiež považujem za dôležité zdôrazniť aj odpoveď znalca na otázku, či vzhľadom na dlhší časový odstup medzi spáchaním skutkov a výpoveďou poškodenej mohlo dôjsť k objektívnemu vymiznutiu objektívnych stôp v jej prežívaní, na ktorú znalec jednoznačne uviedol, že je to možné a teda nie je vôbec vylúčené, ale skôr naopak, vzhľadom na dlhý časový odstup medzi samotným znaleckým vyšetrením a jednotlivými skutkami môže byť pravdepodobné, že tieto stopy už skutočne mohli byť vymiznuté, a preto ich znalec v čase znaleckého skúmania ani nemohol objektívne verifikovať, čo ho v konečnom dôsledku viedlo k tomu, aby sa priklonil k záveru o zníženej špecifickej vierohodnosti, ktorý sa mu javil ako pravdepodobnejší vzhľadom na absenciu objektívnych zmien v prežívaní poškodenej.

V tomto smere vyvstáva otázka, či by vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nebolo potrebné vykonať komplexnejšie psychologické znalecké skúmanie poškodenej prostredníctvom znaleckého ústavu, ktorý by mohol byť schopný jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zodpovedať otázku, či stopy v prežívaní poškodenej boli v reálnom čase prítomné, ale jeho plynutím jednoducho vymizli, alebo či takéto stopy v prežívaní poškodenej neboli vôbec prítomné, nakoľko túto otázku znalec PhDr. Benkovič nedokázal jednoznačne zodpovedať.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písmeno c) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/23/2021 zo dňa 8.9.2022 a aby podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obhajca obžalovaného. Vo vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné :

„V plnom rozsahu sa stotožňujem so závermi súdu prvého stupňa. Ten vykonal rozsiahle dokazovanie, vykonané dôkazy správne zhodnotil a podrobne svoje rozhodnutie zdôvodnil. Odvolanie prokurátora je postavené výlučne na jedinom argumente, že znalec PhDr. Benkovič nedokázal jednoznačne zodpovedať na otázku, či stopy v prežívaní poškodenej boli v reálnom čase prítomné, alebo jeho plynutím jednoducho vymizli, alebo či takého stopy v prežívaní poškodenej neboli vôbec prítomné.

Znalec bol na hlavnom pojednávaní podrobne vypočutý k obsahu znaleckého posudku, jeho závery sú jednoznačné. Odpoveď na otázku prokurátora, nech by bola akákoľvek, by vôbec nemala vplyv na znalecké závery a na hodnovernosť výpovede poškodenej. Navyše prokurátor opomína všetky ostatné dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Ani jeden z nich /okrem výpovede poškodenej, jej dcéry a svedka D., teda iniciátorov trestného oznámenia/ vinu môjho klienta nepreukazujú, naopak tvrdenia poškodenej vyvracajú a spochybňujú.

Trestné konanie voči A. B. tieto osoby zinscenovali, za účelom získania majetkového prospechu, čo sa im aj podarilo. Dom na Peťovke, ktorý postavil A. B. za vlastné peniaze a vlastnými silami a v ktorom býval, bol predaný ihneď po jeho zadržení a následnom súdnom obmedzení zdržovať sa v ňom. Keďže v dobrej viere napísal dom na poškodené, jedinou prekážkou predaja bola osobná prítomnosť A. B. v tomto dome, ktorá sa za pomoci OČTK vyriešila, na škodu obžalovaného. Na základe uvedených skutočností žiadam odvolací súd, aby odvolanie prokurátora OP Bánovce nad Bebravou, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi, a navrhol mu vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej aj „Tr. poriadok“) ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu formálne uvádzal

odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. c), Tr. poriadku, pričom po obsahovej, materiálnej stránke namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania stíhaného skutku obžalovaným. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. poriadku okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, pričom podľa názoru prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho práve obžalovaný.

S prihliadnutím na formálne namietaný odvolací dôvod prokurátora v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že tento nemá oporu v konkrétnych dôvodoch odvolania, pretože v obsahu jeho odvolania nevytýka, že okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy alebo že by bolo nutné zopakovať niektoré z vykonaných dôkazov. Z dôvodov odvolania prokurátora zjavne vyplýva, že prokurátor len dáva na zváženie súdu možnosť vykonania znaleckého preskúmania poškodenej prostredníctvom znaleckého ústavu. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že tak na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, ako aj na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, procesné strany nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania nie je vecne namietaná existencia chýb v zmysle § 321 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku, môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. poriadku bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, že sa stali skutky, pre ktoré bola na obžalovaného podaná obžaloba.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku, ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo

základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutku obžalovaným tak, ako mu to dávala obžaloba za vinu). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd môže upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutkov, pre ktoré je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bol na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní, že sa skutok stal. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku.

Na základe preskúmania argumentácie prokurátora v dôvodoch jeho odvolania odvolací súd vo svetle výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v dôvodoch odvolania prokurátora ohľadne zisťovania skutkového stavu veci je poukazované na znalecký posudok a výpoveď súdneho znalca PhDr. Benkoviča na hlavnom pojednávaní, ktorá výpoveď podľa názoru prokurátora nemôže viesť k záveru o zníženej špecifickej vierohodnosti poškodenej. S takouto argumentáciou sa odvolací súd nemohol stotožniť. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd sa náležite vysporiadal s otázkou vierohodnosti poškodenej aj na základe výsledkov znaleckého skúmania prezentovaných na hlavnom pojednávaní. Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku (a aj v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obvineného“) dospel k správne a zákonne záveru, podľa ktorého pri ustáľovaní skutkových okolností prejednávaneho prípadu musel vychádzať z verzie prezentovanej obžalovaným, resp. z verzie najpriaznivejšej pre obžalovaného.

V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že okresný súd tým, že oslobodil obžalovaného s pod obžaloby, nepovedal, že sa skutky nestali, len vyslovil záver, že sa nepodarilo preukázať, že sa skutky stali.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.